

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

Potoroc Valentin Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.11.2018 - 15.02.2019;

Instanța de apel: 06.03.2019 - 09.04.2019;

Instanța de recurs: 07.08.2019 - 02.10.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15 februarie 2019, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Potoroc Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 (un) an, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita orice activitate legată de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, pe termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei stabilite lui Potoroc Valentin pe termen de probațiune de 2 (doi) ani, termen în care ultimul s-a obligat să presteze 100 (una sută) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a încasat din contul lui Potoroc Valentin, în beneficiul statului suma de 1 680 (una mie șase sute optzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Potoroc Valentin, a comis infracțiunea de circulație ilegală a drogurilor în următoarele circumstanțe: la 03 august 2018, în jurul orelor 12:50 - 13:15, în urma cercetării la fața locului efectuate la domiciliul lui Potoroc Valentin, pe adresa str. Xxxxx, din localitatea Xxxxx, mun. Xxxxx, în curtea casei, în prezența acestuia, potrivit procesului-verbal din 03 august 2018, au fost depistate și ridicate 74 de plante de cânepă, care conform Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3606 din 21 august 2018 reprezintă plante de cannabis în stare verde de vegetație, care conțin tetrahidrocannabinol, atribuindu-se la substanțe stupefiante, plantele vizate fiind examinate și anexate în calitate de corpuri delictive la prezenta cauză penală.

Conform Hotărârii de Guvern RM nr. 1088 din 05.10.2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului” plantele de cannabis reprezintă substanțe stupefiante neutilizate în scopuri medicale.

Conform listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor, care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr.79 din 23.01.2006, cantitatea de 74 de plante de cannabis se atribuie la cantități deosebit de mari.

Astfel, Potoroc Valentin, prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi - *semănatul și cultivarea ilegală a plantelor, care conțin droguri, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.*

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului a declarat apel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de individualizarea pedepsei și termenului de probă, emiterea unei decizii prin care pedeapsa cu închisoarea să fie redusă la 1 an, cât și respingerea solicitării procurorului de încasare a cheltuielilor de judecată.

Apelantul a considerat pedeapsa aplicată inculpatului una prea dură în raport cu circumstanțele cauzei cât și cu personalitatea acestuia, iar instanța de judecată a omis să aplice criteriile speciale de individualizare a pedepsei, care stabilesc efectele circumstanțelor atenuante asupra pedepsei aplicate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2019, s-a respins apelul declarat ca fiind nefondat.

4.1. Colegiul a constatat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, just încadrând acțiunile lui Potoroc Valentin în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi - *semănatul și cultivarea ilegală a plantelor, care conțin droguri, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.*

Potrivit textului apelului înaintat, inculpatul și avocatul acestuia, sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor

inculpatului, dar nu sunt de acord cu pedeapsa aplicată.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în apel, Colegiul a constatat că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei inculpatului.

Astfel, instanța de apel, verificând legalitatea pedepsei stabilite lui Potoroc Valentin, a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76-78, 90 Cod penal, respectând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și a stabilit acestuia o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, deoarece a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care se clasifică ca infracțiune gravă, de recunoașterea vinovăției în cele comise, precum și de faptul că inculpatul anterior nu a fost condamnat, este la prima abatere de la Legea penală, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, are o vârstă tânără, fiind născut în anul 1986, este apt de muncă, nefiind prezentate date despre dizabilitate și își câștigă sursele de existență prin munca ocazională, în localitatea de domiciliu. Prin urmare, s-a concluzionat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, apreciind pedeapsa aplicată drept una echitabilă și proporțională faptei comise de către inculpat.

În astfel de circumstanțe, Colegiul a reținut că instanța de fond motivat a stabilit de rând cu vinovăția lui Potoroc Valentin, cât și categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin numirea pedepsei sub formă de închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Referitor la solicitarea procurorului de a fi dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate, instanța de fond a considerat că aceasta este fondată, deoarece materialele dosarului confirmă faptul că în speță au fost înregistrate cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea raportului de constatare 34/12/1-R-3606 din 21.08.2018, întocmit de Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare al Inspectoratului General al Poliției, în sumă de 1 680 lei.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul a ajuns la concluzia despre necesitatea respingerii ca fiind nefondat apelul declarat de avocat în numele inculpatului și menținerea fără modificări a sentinței instanței de fond.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 15) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii în partea ce ține de individualizarea pedepsei și termenului de probă prin reducerea termenului de probă până la 1 an.

A exclude obligația de prestarea muncii neremunerate în folosul comunității în perioada termenului de probă.

A respinge solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din

contul inculpatului.

În motivarea recursului se indică că hotărârea penală a instanței de judecată trebuie să fie clară, astfel ca justițiabilul să înțeleagă de ce instanța a stabilit o anumită pedeapsă, o asemenea hotărâre nu este scrisă pentru instanța ierarhic superioară, ci în primul rând pentru justițiabil, care trebuie să înțeleagă raționamentele instanței cu privire la stabilirea pedepsei pentru ca să-și poată realiza dreptul său la apărare, să-și expună opinia cu privire la concluziile instanței și să poată formula contraargumente.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Colegiul constată că potrivit textului recursului declarat se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 8) și 15) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde și când instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză, însă potrivit solicitărilor din recurs, Colegiul deduce temeiul pentru recurs ce se încadrează în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.* Instanța de recurs consideră că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temeiuri de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.*

Lecturând recursul declarat de către avocat, Colegiul remarcă că textul acestuia conține o motivare haotică, nefiind formulată o careva argumentare ce ar ține de eroarea invocată.

Se reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, solicitând reducerea termenului de probă până la 1 an și excluderea obligației de prestare a muncii neremunerate în folosul comunității în perioada termenului de probă.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanțele de fond, Colegiul consideră că acestea și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului, instanțele de fond au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de recurs reține că solicitarea avocatului privind reducerea termenului de probă stabilit lui Potoroc Valentin până la 1 an și excluderea obligației de prestare a muncii neremunerate în folosul comunității în perioada termenului de probă, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că avocatul nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința lui Potoroc Valentin a unei pedepse mai blânde.

De asemenea, Colegiul consideră justă soluția instanțelor de fond și cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Prin urmare se conchide că, de fapt în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzute în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință de către recurent, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanțele de fond în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Potoroc Valentin*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 octombrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun